

Wałbrzych, dnia 17 lutego 2025 r.

PREZYDENT MIASTA WAŁBRZYCHA

**Plac Magistracki 1
58-300 Wałbrzych**

BKP.310.1.2024

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Wałbrzycha działając na podstawie art. 14 j § 1 i 3 w związku z art. 14b, 14 c i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.) oraz art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 2111 ze zm.)

POSTANAWIA

uznać stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 12 grudnia 2024 r. (data wpływu do tut. organu 20/12/2024 r.) o interpretację prawa - iż pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu pełnomocnictwa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ – za prawidłowe.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12/12/2024 r. (data wpływu do tut. organu 20/12/2024 r.) Radca prawny   zwrócił się z wnioskiem o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisu prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej a mianowicie dot. - art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2023.2111 z dnia 3.10.2023 r., dalej jako: Ustawa o opłacie skarbowej) w zw. z art 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U.2023.1550 z dnia 8.08.2023r.) w zw. z art 5 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U.2024.575 r. z dnia 15.04.2024r.; dalej jako: Kodeks postępowania administracyjnego), art 1, art. 2 oraz art. 3 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz. U.2023.1691 z dnia 24.08.2023 r., dalej jako: „Ustawa i komornikach z 2018 r.”), art. 40, art. 157, art. 157¹, 216a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U.2024.794 t.j. z dnia 28.05.2024 r.).

Wnioskodawca złożył oświadczenie, następującej treści „oświadczam że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego (pouczony o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń, stosownie do art. 14b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa)”.

Wnioskodawca uiszczył opłatę za wydanie niniejszej interpretacji indywidualnej, a dowód wniesienia opłaty załączył do wniosku (potwierdzenie dokonania przelewu z dnia 13/12/2024 r.).

We wniosku zostało przedstawione następujące zaistniałe zdarzenie:

Wnioskodawca wskazał, że jest osobą fizyczną – radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: Klient) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi oraz na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. W przypadku gdy właściwy sąd wyda postanowienie o ogłoszeniu upadłości osoby zadłużonej oraz wezwie wierzycieli Upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze, wnioskodawca za pośrednictwem tegoż systemu (Krajowy Rejestr Zadłużonych, dalej: KRZ) występuje do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego ze zgłoszeniem wierzytelności. Wraz ze zgłoszeniem wierzytelności wnioskodawca przekłada syndykowi pełnomocnictwo udzielone mu przez Klienta do reprezentowania go w sprawie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym podlega opłacie skarbowej.

Wnioskodawca powziął wątpliwości co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności) w związku z czym występuje z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Prezydenta Miasta Wałbrzycha jako organu podatkowego właściwego w sprawach opłaty skarbowej na podstawie art. 12 ustawy o opłacie skarbowej.

WOBEC POWYŻSZEGO PYTANIE WNIOSKODAWCY BRZMI NASTĘPUJĄCO:

Czy wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ?

STANOWISKO WNIOSKODAWCY:

W ocenie Wnioskodawcy pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu pełnomocnictwa za pośrednictwem rejestru KRZ.

UZASADNIENIE STANOWISKA WNIOSKODAWCY:

Wnioskodawca wskazuje, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o opłacie skarbowej (dalej jako: UOS). Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, opłacie skarbowej podlega *złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury. albo jego odpisu, wypisu lub kopii:*

1. *w sprawie z zakresu administracji publicznej lub*
2. *w postępowaniu sądowym.*

Art. 5 UOS wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonanego przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS (pełnomocnictwo) ustawy o opłacie skarbowej - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Przywołany przepis art. 1 UOS według wnioskodawcy, nie stanowi jednak wyłącznej przesłanki dla określenia obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Istotne znaczenie wg strony ma treść normy wynikającej z art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, która określa moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. W myśl powołanego przepisu niniejszy obowiązek powstaje wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa:

1. w organie administracji publicznej,
2. sądzie lub
3. podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

W ocenie wnioskodawcy nie ulega wątpliwości, iż zgłoszenie syndykowi wierzytelności dokonane za pośrednictwem KRZ nie jest czynnością dokonaną *stricte* przed sądem a ponadto syndyk nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

1. **Wnioskodawca odniósł się do kwestii możliwości uznania syndyka za organ administracji publicznej lub podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.**

Wnioskodawca zaznacza, że postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie upadłościowe podlega zaś regulacji Kodeksu postępowania cywilnego.

Według jednego z poglądów postępowanie upadłościowe należy zaliczyć do postępowań wykonawczych (S. Włodyka, *Pojęcie postępowania...* s. 326). Według innego stanowiska prawo upadłościowe jest – obok innych rodzajów postępowania cywilnego – odrębnym rodzajem postępowania cywilnego (P. Nazarewicz, *Charakter postępowania upadłościowego oraz wpływ upadłości na procesowe postępowanie cywilne*, PPH 1992/1, s. 13; W. Broniewicz, *Postępowanie cywilne w zarysie*, Warszawa 2006, s. 20). Celnie kwestię tę ujął W. Siedlecki, który określił postępowanie upadłościowe jako specjalne postępowanie o charakterze egzekucji uniwersalnej skierowanej do całego majątku dłużnika, który wskutek zadłużenia stał się niewypłacalny (W. Siedlecki, Z. Świeboda, *Postępowanie cywilne – zarys wykładu*, Warszawa 1998, s. 29). Ponadto do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, jak i do postępowania toczącego się po ogłoszeniu upadłości (art. 229 pr. up.) w sprawach nieuregulowanych ustawą stosujemy odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej ustawy z 17.11.1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Stąd też zdaniem Wnioskodawcy za zasadny uznać należy wniosek, iż postępowanie upadłościowe, a w szczególności postępowanie prowadzone przez syndyka lub doradcę restrukturyzacyjnego nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

Wnioskodawca dalej wskazuje, iż w art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawodawca określił katalog podmiotów, które uprawnione są do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej, wskazując, że są to: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolej) oraz organy jednostek samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwiania spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Stąd nie sposób uznać ażeby syndyk (doradca restrukturyzacyjny) należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów wymienionych w przywołanym przepisie.

Zatem brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka jako podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej.

Jak wskazuje Wnioskodawca powołanie syndyka orzeczeniem sądu lub sędziego komisarza nie oznacza zawarcia umowy o pracę – brak jest bowiem jakiegokolwiek podległości służbowej czy zależności od kogokolwiek poza wyraźnie określonymi kompetencjami sądu lub sędziego – komisarza. Syndyk w ramach sprawowanego urzędu nie jest pracownikiem sądu. Powołanie syndyka nie oznacza również, nawet dorozumianego, zawarcia jakiegokolwiek innej umowy cywilnej. Do działalności syndyka nie można więc w drodze analogii stosować przepisów o umowie zlecenia, umowie o dzieło itd.

Powołanie syndyka postanowieniem sądu wyklucza jakąkolwiek więź prawną pomiędzy syndykiem a wierzycielami, upadłym lub masą upadłości. Syndyk nie podlega wierzycielom ani upadłemu i nie ma prawa pobierać od nich jakichkolwiek świadczeń.

Dalej Wnioskodawca uzasadniając swoje stanowisko wskazuje, że pojęcie „wykonywanie władzy publicznej”, o którym mowa w art. 77 ust. 1 Konstytucji, obejmuje tylko takie działania, które z istoty swej, a więc ze względu na charakter i rodzaj funkcji przynależnej dla władzy publicznej, wynikają z kompetencji określonych w samej Konstytucji oraz innych przepisach prawa. Ich wykonywanie z reguły łączy się z możliwością władczego kształtowania sytuacji jednostki. Chodzi zatem o działanie w takim obszarze, w którym może dojść do naruszenia praw i wolności jednostki ze strony władzy publicznej. Działania pozbawione możliwości władczego kształtowania sytuacji jednostki nie są objęte zakresem regulacji art. 77 ust. 1 Konstytucji, gdyż nie są wykonywaniem władzy publicznej, a co najwyżej wykonywaniem zadań publicznych pozbawionych charakteru władczego.

Syndyk, wykonując zadania powierzone mu przez ustawę, nie ma kompetencji władczych ani uprawnień do stosowania przymusu. Teza ta wynika m.in. z następujących uregulowań. Syndyk nie może stosować przymusu przy obejmowaniu majątku upadłego. Zgodnie z art. 174 ust. 1 p.u., jeżeli syndyk napotyka przeszkody przy obejmowaniu majątku upadłego, to wprowadzenia syndyka w posiadanie majątku upadłego dokonuje komornik sądowy. Syndyk nie może również stosować środków przymusu wobec upadłego, który utrudnia mu wykonywanie jego czynności, ukrywa majątek lub w inny sposób uchybia swoim obowiązkom.

Zgodnie z art. 156 ust. 1 p.u. syndyka powołuje się w razie ogłoszenia upadłości, przy czym zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 6 p.u. wyznaczenie syndyka następuje w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości. Jest to podstawowy sposób powołania syndyka. Powołanie na stanowisko syndyka następuje również w razie odwołania, zmiany lub wygaśnięcia funkcji poprzedniego syndyka (art. 170 p.u.).

Reasumując Wnioskodawca stwierdza, że na gruncie Ustawy o opłacie skarbowej brak jest podstaw, aby uznać, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny jest organem administracji publicznej bądź też podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Tym samym, złożenie syndykowi pełnomocnictwa wraz ze zgłoszeniem wierzytelności w systemie teleinformatyczny KRZ nie stanowi złożenia go „w sprawie z zakresu administracji publicznej”, które to złożenie podlega opłacie skarbowej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS.

Skarżący, z racji wykonywanego zawodu jako radca prawny podejmuje działania w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego na terenie całego kraju, dlatego też – racji powzięcia wątpliwości co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy

restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności) poprzez KRZ – wystąpił on o wydanie interpretacji indywidualnej do kilku Organów podatkowych, w których zamierza zgłosić wierzytelność oraz przedłożyć odpis pełnomocnictwa.

Na tak postawione przez Skarżącego pytanie we wniosku o interpretację indywidualną do Prezydenta Miasta Wrocławia, Organ podatkowych w interpretacji z 11 września 2024 r. wskazał „*przy wykonywaniu swoich obowiązków syndyk nie podlega ani upadłemu ani wierzycielom, z którymi nie łączy go żaden stosunek prywatny. Syndyk nie jest organem sądu ani urzędnikiem państwowym. Jest on organem postępowania, któremu sąd upadłościowy powierza pełnienie funkcji określonymi przepisami prawa upadłościowego.*

Po nowelizacji ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe syndyk ma obowiązek założenia i prowadzenia akt do zgłoszeń wierzytelności oraz udostępniania ich (art. 228a). Zaznaczyć należy, że przed zmianą przepisów wierzytelności zgłaszane były bezpośrednio do sędziego komisarza. Zgłoszenia wierzytelności, co do zasady dokonywane są za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – Krajowy Rejestr Zadłużonych, prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości, o czym stanowi ustawa z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Role komornika i syndyka w postępowaniach są zgoła odmienne, ale w obu przypadkach należy stwierdzić, że żaden z nich nie jest organem administracji publicznej, czy sądem i nie prowadzą postępowań sądowych czy w zakresie administracji publicznej, które rodziłyby obowiązek zapłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego do nich.

Tak więc należy uznać, że Wnioskodawca dokonując w imieniu Klienta zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym za pośrednictwem systemu KRZ zobligowany jest do przedłożenia stosownego pełnomocnictwa, które nie podlega opłacie skarbowej”.

Podobne stanowisko zostało wyrażone w interpretacji indywidualnej Prezydenta Miasta Katowic z 9 września 2024 r.: „... *W świetle powyższego uznać należy, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. Reasumując, wskazać należy, że w ocenie tutejszego organu czynność złożenia do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) przez pełnomocnika za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ nie rodzi obowiązku zapłaty opłaty skarbowej”.*

Brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka jako podmiotu wykonującego zdania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej.

2. Wnioskodawca odniósł się do kwestii możliwości uznania syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania egzekucyjnego za postępowanie sądowe.

Jak wskazał w uzasadnieniu do wniosku o interpretację ustawodawca wyraźnie wyodrębnił syndyka od sądowych organów postępowania upadłościowego, a więc sądu i sędziego – komisarza. Wynika to z zasadniczej różnicy pomiędzy tymi podmiotami. Syndyk, wykonując funkcje organu postępowania upadłościowego, nie posiada uprawnień władczych, a także nie posiada uprawnień do samodzielnego wydawania orzeczeń wiążących uczestników postępowania. Syndyk nie ma również kompetencji do władczego kształtowania sytuacji innych podmiotów w drodze wydawania orzeczeń. Zgodnie z art. 260 ust. 1 p.u., sporządzona przez syndyka lista wierzytelności jest zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Podobnie, zgodnie z art. 351 ust. 1 p.u., sporządzony przez syndyka plan podziału funduszy masy upadłości jest zatwierdzany przez sędziego-komisarza. W projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 24.03.2020 r. (druk nr 3480 – str. 20), w uzasadnieniu tegoż projektu wskazane zostało:

„W związku ze zmianą określoną w art. 51 ust. 1 pkt 4, polegającą na tym, że proponuje się, aby zgłoszenie wierzytelności było dokonywane bezpośrednio syndykowi, mogłaby się pojawić wątpliwość, czy zgłoszenie to przerywa bieg przedawnienia, skoro nie jest to czynność przed sądem, gdyż syndyk nie jest organem sądowym. Syndyk ustala listę wierzytelności, ale lista ta jest następnie zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Wydaje się więc, że dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego celowe jest jednoznaczne uregulowanie, że zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg przedawnienia (por. też zmianę do art. 178 ust. 3)”.

Zdaniem wnioskodawcy ustawodawca wprost przyznał, że syndyk przed którym składany jest odpis umocowania — nie jest sądem, stąd też konieczne było wprost uregulowanie kwestii przerwania biegu terminu przedawnienia także poprzez zgłoszenie wierzytelności u syndyka / doradcy.

Dalej Wnioskodawca uzasadniając swoje stanowisko podniósł, iż w opublikowanych i udostępnionych przez Instytut Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego materiałach szkoleniowo-dydaktycznych (stan prawny na grudzień 2020 r.) podkreślone zostało przez praktyków prawa upadłościowego (sędziów, radców prawnych), że do kwestii opłat skarbowych uiszczanych do pełnomocnictw składanych wraz ze zgłoszeniami wierzytelności należy stosować wykładnię wypracowaną do pełnomocnictw składanych komornikom, przy czym w dacie wydania wskazanego opracowania powołano się na nieaktualne już interpretacje.

W kompilacji pytań oraz odpowiedzi we wskazanym wyżej materiale szkoleniowym, zawarte zostało następujące zagadnienie wraz odpowiedzią: „Opłata skarbową od pełnomocnictwa do ZW powinna być uiszczona na rachunek gminy właściwej dla siedziby sądu upadłościowego czy siedziby syndyka (różne gminy)”?

odp. Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej jest: od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii – organ

podatkowy właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu. W konsekwencji będzie to organ właściwy według siedziby syndyka. Dodatkowo, wnioskodawca zamieścił poniżej fragment z komentarza Z. Ofiarskiego, Ustawa o opłacie skarbowej. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, który dotyczy opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi, ale te rozważania można odpowiednio odnieść do pełnomocnictwa składanego syndykowi. „Zwraca się także uwagę na to, że w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, iż obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Oceniono w piśmiennictwie, że taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”.

Tymczasem pełnomocnictwo w postępowaniu egzekucyjnym złożone do akt komorniczych jest skuteczne także w postępowaniu przed sądami (np. ze skargi na czynności komornika o udzielenie przybicia lub przysądzenia nieruchomości). Sąd bada akta komornicze także pod kątem tego, czy zawierają pełnomocnictwo procesowe. W tej samej sprawie adwokat, który złoży pełnomocnictwo u komornika, nie będzie miał obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, a adwokat, który złoży to samo pełnomocnictwo w sądzie, obowiązany będzie ją zapłacić.

Problem ten odmiennie zinterpretowano w ramach urzędowej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Organ podatkowy zaprezentował stanowisko, według którego określenie „postępowanie sądowe” użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. należy rozumieć szeroko, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 k.p.c. W myśl tego przepisu Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sadowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz innych sprawach, do których przepisy tego kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne). W związku z tym, organ podatkowy do sądowego postępowania cywilnego zaliczył m.in. postępowanie egzekucyjne. Powołał się jednocześnie na art. 758 k.p.c., zgodnie z którym, sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów rejonowych i działających przy tych sądach komorników. W konkluzji przyjął, że postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego mieści się w zakresie postępowania sądowego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s.”.

Dalej Wnioskodawca wskazał, iż pod koniec 2020 i na początku 2021 roku – z uwagi na tożsame wątpliwości interpretacyjne jak te, przytoczone w wniosku o interpretację – złożone zostały przez pełnomocnika (radcę prawnego), który prowadzi praktykę zawodową w ramach tej samej kancelarii, co Wnioskodawca, wnioski o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w przedmiocie uiszczenia opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa do kilkudziesięciu organów podatkowych (wójtów, burmistrzów, czy prezydentów). We wszystkich siedemdziesięciu czterech (74) interpretacjach, jakie Wnioskodawca otrzymał w odpowiedzi na złożone

wnioski, organy podatkowe przychyliły się do stanowiska Wnioskodawcy, iż pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa. W jednej ze spraw, o których mowa powyżej, pierwotne stanowisko było odmienne, natomiast na skutek złożonej skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i uwzględnieniu jej wyrokiem z 8 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Wa 123/21, poprzez uchylenie zaskarżonej interpretacji oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, organ podatkowy (Burmistrz Miasta Garwolina) uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Do wniosku o interpretację Wnioskodawca przedłożył kilka z otrzymanych interpretacji, jak również wskazane powyżej orzeczenie WSA w Warszawie, z których jednoznacznie wynika, iż:

- postępowanie egzekucyjne nie mieści się w zakresie postępowania sądowego, a raczej są to pojęcia o wspólnym zakresie w sytuacjach, gdy sąd jest sądem egzekucyjnymi w tym zakresie prowadzi postępowanie sądowe. Komornik, jako organ egzekucyjny nie prowadzi postępowania sądowego;
- egzekucja sądowa nie jest postępowaniem sądowym w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 2 o ustawie skarbowej, a złożenie komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 o ustawie skarbowej;
- w wyroku z 20 stycznia 2004 r., sygn. akt SK 26/03 Trybunał Konstytucyjny uznał, że komornicy sądowi działają przy sądach rejonowych, nie wchodząc jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej. Trybunał podkreślił, że komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo o własnych kompetencjach;
- komornik sądowy nie należy do żadnej kategorii podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 5 § 1 pkt 3 k.p.a.;
- komornika sądowego nie może więc obejmować określenie „sąd”, a prowadzone przez niego postępowanie nie może być uznane za „postępowanie sądowe” w rozumieniu, o którym mowa wyżej (Wojewódzki Sąd Administracyjny w orzeczeniu o sygn. akt I SA Lu/1052/16);
- jeżeli ustawodawca, czy też projektodawca chciałby objąć opłatą skarbową pełnomocnictwa składane przed komornikiem, powinien wskazać, jaki obowiązek w sposób jednoznaczny, w szczególności mając na uwadze to, że w uchylonej pierwszej ustawie o opłacie skarbowej a także uprzednim rozporządzeniu o opłacie skarbowej istniało wyłącznie z obowiązku opłaty skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 lit. i, dokumentów stwierdzających ustanowienie pełnomocnika oraz ich odpisów (wypisów) w sprawach sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym). Nieścisłości, braki, czy też nieprecyzyjność przepisów w tym zakresie nie może obciążać podatników stosujących prawo.

Wnioskodawca przedstawił podobne stanowisko – już bezpośrednio dotyczące opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego za pośrednictwem KRZ – które zostało wyrażone w interpretacji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 12 września 2024 r. „*Biorąc pod uwagę przepisy ustawy Prawo upadłościowe, syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) nie można uznać za organ władzy sądowniczej. Ustawodawca bowiem wyraźnie wyodrębnił w nich syndyka od sądu oraz sędziego komisarza, nadając każdemu z nich określone komplementacje w postępowaniu upadłościowym. Dodatkowo w systemie teleinformatycznym KRZ, syndyk określany jest jako pozasądowy organ postępowania. Z powyższego wynika, że ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania, które zobowiązywałoby do zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu (nie został on umieszczony w kręgu podmiotów wskazanych w art. 6 ustawy o opłacie skarbowej). Zatem, w świetle obowiązującego stanu prawnego należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe*”.

Wnioskodawca przytoczył podsumowanie interpretacji podatkowej wydanej przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z 16 września 2024 r., „*Z jego treści (przepis art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej – przyp. Skarżący) nie sposób wyczytać, że opłata skarbowa należy się wyłącznie wtedy, gdy złożenie pełnomocnictwa odbywa się w związku z czynnością podejmowaną przed sądem. Dopiero łączne odczytanie przepisu art. 1 ust. 2 i przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, który uszczegóławia zakres przedmiotowy opłaty skarbowej, pozwala na prawidłowe przyjęcie, że opłata skarbowa należy się od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa ale wyłącznie przed sądem. Syndyk jest pozasądowym organem postępowania upadłościowego. Nadzorca układu oraz zarządca układu są pozasądowymi organami postępowania restrukturyzacyjnego. Syndyk, nadzorca układu i zarządca układu nie są organami administracji publicznej, nie realizują ani spraw ani zadań z zakresu administracji publicznej, nie działają w sposób władczy, zatem złożenie dokumentu pełnomocnictwa przed tymi podmiotami nie będzie podlegała opłacie skarbowej w związku z złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w sprawie z zakresu administracji publicznej ani w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej.*”

Poza przytoczoną powyżej argumentacją, wnioskodawca wskazuje na utrwaloną linię interpretacyjną przepisów prawa podatkowego wydane przez:

1. Prezydenta Miasta Wrocławia, znak WPO-ZOS.310.1.2024.AD z dnia 11 września 2024 r.;
2. Prezydenta Miasta Katowic, znak EO-III.310.1.2024 z dnia 9 września 2024 r.;
3. Prezydenta Miasta Bielska-Białej, znak DB.310.2.2024 z dnia 12 września 2024r.;
4. Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, znak COP-13.310.15.2024.GWA z dnia 16 września 2024 r.;
5. Prezydenta Miasta Białegostoku, znak DFN-IV.3130.356.2024 z dnia 22 lipca 2024 r.;
6. Prezydenta Miasta Poznania, znak Fn-XIV.310.8.2020 z dnia 18 grudnia 2020 r.’

7. Prezydenta Miasta Gdańska, znak WBMiP.3120.153.2021.AK z dnia 12 kwietnia 2021 r.;
8. wyrok WSA w Warszawie z 8 czerwca 2021 r., sygn. akt: III SA/Wa 123/21;
9. wyciąg z materiałów szkoleniowych instytutu Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego z 17.12.2020 r. z wyszczególnieniem strony z zapytaniem o obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej do pełnomocnictwa okazanego przez syndyka.

które potwierdzają stanowisko prezentowane przez wnioskodawcę, że pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu pełnomocnictwa za pośrednictwem rejestr KRZ.

Wnioskodawca na zakończenie swojego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej ocenił, iż skoro rozważania w zakresie opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi można odpowiednio odnieść do pełnomocnictwa składanego komornikowi, za w pełni zasadne uznać należy stwierdzenie, iż pełnomocnictwo takie nie podlega opłacie, o której mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Mając na uwadze powyższe Wnioskodawca wniósł o potwierdzenie swojego stanowiska.

OCENA STANOWISKA

Stanowisko, które przedstawił Pan we wniosku jest prawidłowe.

UZASADNIENIE ORGANU PODATKOWEGO:

Mając powyższe na względzie, stosownie do art. 14c § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), odstąpiono od uzasadnienia prawnego dokonanej oceny Pana stanowiska.

Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

DODATKOWE INFORMACJE

Niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania organowi podatkowemu i dotyczy stanu faktycznego przedstawianego we wniosku.

Końcowo Organ nadmienia, że jednolity tekst ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa jest w Dzienniku Ustaw z 2025 r. poz. 111 ze zm.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 O.p.).

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Wroclawiu, w dwóch egzemplarzach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji – art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.).

Zgodnie z art. 54 § 1 ww. ustawy skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, tj. Prezydenta Miasta Wałbrzycha (skargę należy przesłać na adres: Biuro Księgowości Podatkowej, 58-300 Wałbrzych, ul. Kopernika 2 lub drogą elektroniczną na:

Adres skrytki **e-PUAP**: /umwałbrzych/skrytka

Adres do **e-Doręczeń**: AE:PL-82357-96478-URSTB-28

Skarga na interpretację indywidualną może opierać się wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a p.p.s.a.).

Roman Szelemej

Prezydent Miasta Wałbrzycha

(dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a